

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121291995
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121291995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: Ahoj, a.s. so sídlom v Bratislave, Dvorákovo nábrežie 4, IČO: 48 113 671, práv. zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom v Poprade, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, proti žalovanej: M. U., nar. XX.X.XXXX, občianka SR, bytom W. I XX/XX, I. nad J., zast. ZASTAVME ÚŽERU - Občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, IČO: 51 255 022 so sídlom v Dubnici nad Váhom, Pod hájom 1367/169-44, o zaplatenie 4.503,28 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 14Csp/35/2021-60 zo dňa 13. októbra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I., III. **p o t v r d z u j e.**

Žalobca **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny 4.503,28 € a úrok 3.069,92 €, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 50,- €, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Výrokom II. v zostávajúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobca má proti žalovanej právo na náhradu trov konania 94 %, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca (v tom čase podnikajúci po obchodným menom Amico Finance a.s.), sa žalobou zo dňa 30.3.2021 podanou na Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 4.503,28 € s ročným zmluvným úrokom vo výške 17,38% zo sumy 4.523,28 € odo dňa 21.03.2020 do 17.07.2020, 17,38% zo sumy 4.503,28 € odo dňa 18.07.2020 do zaplatenia, najviac však do sumy 3.069,92 € a náhrady trov konania. Dňa 20.4.2021 pod č.k. 4Up/428/2021-24 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz, ktorým žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 4.503,28 € istiny, sumy 3.069,92 € úroku a trov konania. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná včas odpor s odôvodnením vo veci samej. V odpore namietala pohľadávku čo do výšky, nie však čo do dôvodu. Nepoprela, že uzavrela spotrebiteľskú zmluvu a získala úver vo výške a za podmienok stanovených v zmluve žalobcom, avšak mala za to, že súd nemal vydať platobný rozkaz, pretože podľa nej je úver bezúročný a bez poplatkov pre porušenie ust § 11 ods.1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. pre nesprávny výpočet RPMN (ročnej percentuálnej miery nákladov). Súd mal ex offa skúmať, či niektorá zo zmluvných podmienok nemá charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky. Poukázala na rôzne výpočty z portálov verejnej správy, kde pri zadaní výšky úveru 5.000 € pri celkovej úhrade 8.889,6 € pri 96 splátkach predstavuje RPMN sadzbu 17,21% a pri splátke 96,75

€ na dobu 8 rokov pri požíčaní 5.000 € pri úroku 17,38% by mala zaplatiť na úrokoch 4.287,55 € a nie žalobcom zmluvne uvedených 3.889,60 €. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalobcovi dlhuje iba sumu 3.683,60 € (5.000 € poskytnutých - 1.316,40 € žalovanou už uhradených). Súd vykonal dokazovanie oboznámením predložených listín a vyjadrení, ktoré vzájomne doručil stranám a iné dôkazy nevykonal. Takto mal súd preukázané, že žalovaný a žalobca podnikajúci pod obchodným menom Amico finance a.s. uzavreli dňa 27.12.2018 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 1812003057. Žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebnej bezúčelový úver vo výške 5.000 € s dohodnutou fixnou výškou úrokovej sadzby vo výške 17,38 % ročne, pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) 17,38% a celková suma, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť predstavovala 8.889,60 €. Žalovaná sa v Zmluve o úvere zaviazala splatiť úver v 96 tich mesačných splátkach vo výške 92,60 € vždy do 20-teho dňa v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.1.2019 a poslednej dňa 20.12.2026. Dňa 26.5.2020 ju žalobca vyzval, aby v lehote do 24.6.2020 zaplatila omeškané splátky vo výške 277,80 € s tým, že ak tak v tejto lehote neurobí, veriteľ vyhlási okamžitú splatnosť dlhu. K úhrade splátok nedošlo a tak veriteľ dňa 25.6.2020 vyhlásil ku dňu 20.3.2020 okamžitú splatnosť dlhu a vyzval žalovanú, aby ho uhradila vo výške 370,40 € najneskôr do 7 dní od doručenia oznámenia a dňa opravil žalobca presnú sumu dlhu na úvere vo výške 4.830,89 €. Zásielky sa vrátili adresátovi, pretože žalovaná ich nepreberala, až zásielku zo dňa 29.6.2020, ktorú prevzala. Dňa 28.1.2021 bola žalovaná vyzvaná na plnenie dlhu pred podaním žaloby. Súd preskúmal obsah zmluvy o úvere a konštatoval, že táto obsahuje pokiaľ ide o istinu a úroky všetky zákonom č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník ako aj ust. § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení § 52 a nasl. Obč. zákonníka požadované náležitosti a plnenie, obsiahnuté v žalobnom nároku nevychádza zo žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok, ale len z tých, ktoré boli zmluvne riadne dojednané. V dojednanom zmluvnom vzťahu si žalobca okrem dojednaného zmluvného úroku 17,38% ročne žiadne iné náklady spojené s úverom neuplatňoval a preto bola ročná percentuálna miera nákladov zhodná s úrokovou sadzbou samotného úveru. Zmluvne dojednaný úrok nepresahuje zákonom stanovený limit (§ 1 ods.4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka). Maximálna výška odplaty pri uvedenom úvere dojednanom na 8 rokov podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2018 (ku dňu 30.9.2018) predstavuje 8,69%, z tohto 2-násobok je 17,38%. Takže úver z tohto dôvodu nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Už bolo judikované (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, Zdroj: Najvyšší súd SR; tvorba právnej vety: najpravo.sk), že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Uvedené bolo preskúmané v rozsudku Súdneho dvora zo dňa 10.6.2021 vo veci C-192/20, z ktorého v bode 42 vyplýva, že v prípade predčasného zoplatnenia úveru nemôže byť spotrebiteľ povinný platiť predajcovi alebo dodávateľovi bežné úroky za obdobie od rozhodnutia o tomto zosplatnení až do skutočného splatenia požičanej sumy, pokiaľ zapltenie úrokov z omeškania a iných zmluvných pokút splatených podľa uvedenej zmluvy umožňuje kompenzáciu skutočnej škody, ktorú predajca alebo dodávateľ utrpel. V danom prípade mala žalovaná uhradiť istinu- požičaných 5.000 € v 96-tich splátkach po 92,60 €, celkove spolu s dojednaným úrokom sumu 8.889,60 €, ak by zmluva zostala platná v dojednaný čas a nedošlo by k predčasnému zosplatneniu dlhu. Žalovaná uhradila na dlh doposiaľ sumu 1.316,4 € čo nebolo sporné, teda žalobca má právny nárok na zapltenie sumy 7.573,2 € (8.889,60€ - 1.316,40€). Žalobca si žalobou uplatňoval pohľadávku na zapltenie vo výške 4.503,28 € s ročným zmluvným úrokom 17,38% zo sumy 4.523,28€ od 21.3.2020 do -sumy 256,30 € a zmluvný úrok 17,38% zo sumy 4.503,28 € od 18.7.2020 do zapltenia, najviac do sumy 3.069,92 €. Celkove požadoval uhradiť 4.503,28 €+ 3.069,92 € + 256,30 € =7.829,5€. Súd mal za to, že predmetom sporu v zmysle žalobného návrhu bola iba neuhradená istina a zmluvný úrok, súd preto priznal žalobkyni iba rozdiel medzi celkovou sumou, ktorú mala zaplatiť na úver po započítaní toho, čo na dlh už uhradila, teda sumu 7.573,2 € a vo zvyšku žalobu zamietol. Po zosplatnení dlhu už má žalobca nárok len na istinu a úroky podľa pôvodne dojednanej zmluvy a od zosplatnenia dlhu len nárok na úrok z omeškania z istiny + zmluvne dojednaného úroku v zákonnej sadzbe podľa § 517 ods.2 Obč. zákonníka, čo však žalované nebolo. Vzhľadom k tomu, že žalovaná dlh vo výške istiny 4.503,28 € a zmluvného úroku 3.069,92 € neuhradila dobrovoľne, súd ju k tomu zaviazal, s tým, že jej uložil povinnosť úhrady dlhu v splátkach po 50 € splatných vždy do 25.dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody splátok, ak sa dostane do omeškania s úhradou čo i len jednej splátky. Vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Žalobca si uplatnil ku dňu vyhlásenia rozsudku na súde nárok (spolu s vyčísleným úrokom) na zapltenie vo výške 7.829,5 € a súd mu priznal 7.573,2 €,

čiže v 97% bol v spore úspešný a v 3% neúspešný. Pomer úspechu a neúspechu je 94% trov v prospech žalobcu (97%- 3%).

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom I. a III. podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, v ktorom žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie na nové rozhodnutie. Uviedla, že súd dospel na základe dôkazov v konaní vykonaných k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie sa absolútne nezaoberal námietkou ohľadom výpočtu výšky RPMN tak ako uvádzala v odpore na platobný rozkaz. Poukázala na rôzne výpočty z portálov verejnej správy, kde pri zadaní výšky úveru 5.000 € pri celkovej úhrade 8.889,6 € pri 96 splátkach, výške splátky 92,60 € predstavuje RPMN sadzbu 17,21% a pri splátke 96,75 € na dobu 8 rokov pri požíčaní 5.000 € pri úroku 17,38% celkovo splatené 9.287,55 € a výška úrokov z úveru činí teda 4.287,55 €. To by nám vyšlo, že žalovaná by mala za poskytnutý úver vo výške 5 000,- € vrátiť žalobcovi sumu vo výške 9.287,55 € (istina + úrok). Je preukázané, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, nakoľko podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V uvedenom konaní sa zákonný sudca touto námietkou ohľadom výšky RPMN a úrokovej sadzby vôbec nevyporiadal. Konštatovanie, že úroková sadzba nepresahuje dvojnásobok stanoveného limitu podľa nariadenia vlády nie je možné pokladať za odôvodnenie rozsudku a ani za základný predpoklad k vyhláseniu rozhodnutia.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že pokiaľ ide o výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, poukazuje na § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. V zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou bola dohodnutá jediná odplata, ktorou je úroková sadzba, a ktorá bola stanovená na výšku 17,38 % p.a. Poukázal na ustanovenia § 1 ods. 4 vyššie uvedeného nariadenia vlády a na bod 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku. Konajúci súd vo svojom odôvodnení vychádzal zo súhrnných informácií o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk, naproti tomu žalobca vo svojom vyjadrení k odporu zo dňa 31.05.2021 vychádzal, nakoľko nevystupuje v predmetnom právnom vzťahu v postavení banky, ani pobočky zahraničnej banky, z údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušné kalendárne obdobie. Podľa uvedených súhrnných informácií priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov v čase predchádzajúcom uzatvoreniu spotrebiteľskej zmluvy, predstavovala pre tento typ spotrebiteľského úveru hodnotu 11,31%% dvojnásobok, teda hodnota najvyššej prípustnej odplaty predstavuje 22,62%. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že bez ohľadu na to, z akých súhrnných informácií by sme v danom prípade vychádzali, je nepochybné, že žalobca postupoval v súlade so zákonom, nakoľko ani v jednom prípade nedošlo k prekročeniu najvyššie prípustnej odplaty uvedenej v predmetnej zmluve o úvere. Z uvedeného dôvodu nemožno predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bezpoplatkov. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

5. Žalovaná v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu opakovane poukázala na prepočet RPMN podľa dostupnej kalkulačky na portáli <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>. Už v samotnom podanom odpore na platobný rozkaz predložila hneď niekoľko prepočtov, kde preukázala, že pri uvedenej úrokovej sadzbe preplatila vyššiu čiastku ako sa uvádza v zmluve. Je preukázané, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, nakoľko podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Aj keď zmluvný údaj o odplate neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 141/2014, avšak ak jeden zo vstupných údajov pre výpočet odplaty, a to úrok, je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, nemôže byť takýto neplatný údaj zhojený uvedenou odplatom a preto súd nemôže priznať úroky z úveru z úrokovej sadzby, ktorá je neplatná. Je potrebné rozlišovať medzi inštitútom úrokovej sadzby a inštitútom RPMN. Odplata je širší

pojem ako úrok z úveru. Tento zahŕňa aj poplatky a obdobie splácania. Žiaden zákon neobmedzil súdy, aby korigovali neprímerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržiavania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu. Úroková sadzba predmetného úveru poskytnutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 27.12.2018 je viac ako dvojnásobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Je potrebné aby sa súd zaoberal výškou úroku z úveru, ktorá je určená úrokovou sadzbou 17,38 % ročne a porovnával ju s úrokmi poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Z internetovej stránky NBS je preukázané, že úrokové miery podobných úverov v bankách pri spotrebiteľskom úvere bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru vo výške 7,75 %. Z toho je zrejmé, že žalobcom požadovaný úrok v danom prípade bol vyšší ako úrok, ktorý za podobných podmienok banky poskytovali. Toto považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o viac ako 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Tento názor je súladný aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenom v rozsudku zo dňa 31.07.2009 sp.zn. 1MCdo/1/2009. Pri dojednaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu nato, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprímerané až úžernícke úroky. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní. Na základe namietaných dôvodov žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie na nové rozhodnutie.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch I., III. ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie, vo výroku II., odvolaním napadnutý nebol a preto zostalo rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

8. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny 4.503,28 € a úrok 3.069,92 €, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 50,- €, splatných vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

9. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že súd prvej inštancie správne preskúmal obsah zmluvy o úvere a správne konštatoval, že táto obsahuje pokiaľ ide o istinu a úroky všetky zákonom č. 513/1991 Z.z. Obchodný zákonník ako aj ust. § 9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení § 52 a nasl. Obč. zákonníka požadované náležitosti a plnenie, obsiahnuté v žalobnom nároku nevychádza zo žiadnych neprijateľných zmluvných podmienok, ale len z tých, ktoré boli zmluvne riadne dojednané. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že v dojednanom zmluvnom vzťahu si žalobca okrem dojednaného zmluvného úroku 17,38% ročne žiadne iné náklady spojené s úverom neuplatňoval a preto bola ročná percentuálna miera nákladov zhodná s úrokovou sadzbou samotného úveru. Zmluvne dojednaný úrok pritom nepresahuje zákonom stanovený limit (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka). Maximálna

výška odplaty pri uvedenom úvere dojednanom na 8 rokov podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3.štvrtrok 2018 (ku dňu 30.9.2018) predstavuje 8,69%, z tohto 2-násobok je 17,38%. Takže úver z tohto dôvodu nemožno ani podľa odvolacieho súdu považovať za bezúročný a bez poplatkov. Čo sa týka námietky žalovanej uvádzanej v odvolaní, že súd prvej inštancie sa absolútne nezaoberal námietkou ohľadom výpočtu výšky RPMN, kde poukázala na rôzne výpočty z portálov verejnej správy - prepočet RPMN podľa dostupnej kalkulačky, odvolací súd túto nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko výšku RPMN je potrebné počítať dosadením do vzorca, uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch, nie prostredníctvom internetových kalkulačiek. Rovnako odvolací súd námietku žalovanej uvádzanú v odvolaní, že žalobcom požadovaný úrok v danom prípade bol vyšší ako úrok, ktorý za podobných podmienok banky poskytovali a preto sa považuje za rozporný s dobrými mravmi, nepovažoval za opodstatnenú. Napriek tomu, že výška úrokov pri poskytnutí úveru nie je stanovená a úroky sú predmetom voľného zmluvného dojednanja medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, táto skutočnosť neznamená, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav ide vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009). Odvolací súd konštatuje, že pri posúdení, či úroková sadzba vo výške 17,38 % dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere je platná, resp. neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, je ako už bolo konštatované vyššie potrebné vychádzať z nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a týmto zákonom sa zaviedla nová úprava spotrebiteľského úveru. Na rozdiel od predchádzajúceho znenia sa limitácia výšky odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi týka už všetkých zmlúv o odplatnom poskytovaní peňažných prostriedkov, teda aj zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre všetky zmluvy o odplatnom poskytovaní peňažných plnení spotrebiteľom od 01.06.2010 platí, že odplata nesmie podstatne prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu požadovanú od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov, pričom odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Predmetné ustanovenie vymedzuje generálny zákaz vo vzťahu k možnosti odplaty prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, pričom vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“). V zmysle ustanovenia § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. sa na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, teda vymedzuje základnú referenčnú veličinu, s ktorou sa bude suma odplaty vypočítaná podľa odseku 3 pomerovať a ktorá vstúpi do právneho posúdenia primeranosti odplaty. Ustanovenie § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. upravuje, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, pričom najvyššia prípustná výška odplaty sa podľa § 1a ods. 4 posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Pokiaľ teda zákonodarca stanovil najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zákone (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka) a vo vykonávacom predpise (nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), nemala by sa odplata, ktorá neprevyšuje takto stanovenú hranicu, považovať za neprimeranú a v zásade ani za rozpornú s dobrými mravmi. V predmetnej veci bol dohodnutou odplátou za poskytnutie úveru úrok (úroková sadzba), čo vyplýva zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na vyššie uvedené, ustanovenie § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. upravuje, že na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty je potrebné použiť priemernú hodnotu RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov, ktorá bola zverejnená Ministerstvom financií SR naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného je zrejmé, že keď údaje o priemerných hodnotách RPMN zverejňuje Ministerstvo financií SR vždy štvrtročne, a to pozadu, po zosumarizovaní štatistických údajov za ten-ktorý štvrtrok. Preto najvyššia prípustná výška odplaty sa síce posudzuje ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (§ 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), avšak porovnávaným kritériom je priemerná hodnota RPMN zverejnená v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy (§ 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.). Z toho vyplýva, že odplata dohodnutá v predmetnej zmluve, spočívajúca v ročných úrokoch vo výške 17,38 % nepresahuje najvyššiu prípustnú odplatu za poskytnutie peňažných

prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a spotrebiteľský úver v časti úrokov tak nemôže byť absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanej, ktorá úspech v odvolacom konaní nemala a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).